

Titel	Hoge Raad wijst een herstelarrest wegens een te ruime vernietiging van de hofuitspraak
Nummer	4 / 167
Belastingjaar/tijdvak	2011-2012
Brondocumenten	Hoge Raad 18 januari 2019, nr. 18/00053, Beroepschrift bij cassatie HR nr.18/00053
Wetsartikelen	Rv - art. 31
Auteur	mr. W.Y. Ip
Publicatiedatum	24-01-2019
NTFR	
Rubriek	Formeel belastingrecht
ECLI	ECLI:NL:HR:2019:60
Formele relaties	In cassatie op : ECLI:NL:GHSHE:2017:5453

Samenvatting

In zijn arrest van 16 november 2018 (nr. 18/00053, ECLI:NL:HR:2018:2133) in deze zaak heeft de Hoge Raad de hofuitspraak vernietigd, behoudens de beslissingen omtrent het griffierecht en de proceskosten. Daarmee heeft de Hoge Raad ook vernietigd de beslissingen van het hof inzake: (i) de verliesherzieningsbeschikking 2011, (ii) de verliesvaststellingsbeschikking 2012, en (iii) het uitblijven van een dwangsombeschikking betreffende het bezwaar tegen de verliesvaststellingsbeschikking 2012. Dat is niet juist. De vernietiging zag namelijk slechts op de verliesvaststellingsbeschikking 2011. Deze fout wordt thans hersteld.

Feiten

1.1. De Hoge Raad heeft in dit geding op 16 november 2018 arrest gewezen.

Geschil

1.2. Nadien heeft belanghebbende verzocht om verbetering van dit arrest. De Staatssecretaris heeft zich over het verzoek uitgelaten.

Rechtsoverwegingen

1.3. Bij het arrest is de uitspraak van het Hof vernietigd, behoudens de beslissingen omtrent het griffierecht en de proceskosten. De overwegingen van de Hoge Raad die tot deze vernietiging hebben geleid, hebben uitsluitend betrekking op de voor het jaar 2011 gegeven beschikking als bedoeld in artikel 3.151, lid 1, Wet IB 2001 (de verliesvaststellingsbeschikking 2011). Het Hof heeft het beroep betreffende die beschikking – impliciet – ongegrond verklaard.

De beslissingen van het Hof inzake:

(i) de voor het jaar 2011 gegeven beschikking als bedoeld in artikel 3.151, lid 4, Wet IB 2001 (de verliesherzieningsbeschikking 2011),

(ii) de voor het jaar 2012 gegeven beschikking als bedoeld in artikel 3.151, lid 1, Wet IB 2001 (de verliesvaststellingsbeschikking 2012), en

(iii) het uitblijven van een dwangsombeschikking betreffende het bezwaar tegen de voor het jaar 2012 gegeven beschikking als bedoeld in artikel 3.151, lid 1, Wet IB 2001 (de verliesvaststellingsbeschikking 2012, door het Hof hier kennelijk abusievelijk aangeduid als: de verliesherzieningsbeschikking 2012),

werden in cassatie niet dan wel niet met succes bestreden. In zoverre heeft de Hoge Raad de uitspraak van het Hof ten onrechte vernietigd.

1.4. Herstel van deze fout brengt mee dat in het dictum van het arrest de zinsnede ‘vernietigt de uitspraak van het Hof, behoudens de beslissingen omtrent het griffierecht en de proceskosten,’ wordt vervangen door: ‘vernietigt de uitspraak van het Hof, doch uitsluitend voor zover het betreft de beslissing met betrekking tot het beroep inzake de voor het jaar 2011 gegeven beschikking als bedoeld in artikel 3.151, lid 1, Wet IB 2001 (de verliesvaststellingsbeschikking 2011),’.

2. *Beslissing*

De Hoge Raad:

verbetert de hiervoor vermelde fout in het arrest van 16 november 2018, nr. 18/00053, en stelt de verbetering op de minuut van dat arrest.

Commentaar

De Hoge Raad heeft in het dictum van een eerder arrest de hofuitspraak vernietigd, behoudens de beslissingen omtrent het griffierecht en de proceskosten, terwijl de overwegingen in het arrest die leidden tot vernietiging uitsluitend betrekking hadden op de verliesherzieningsbeschikking 2011. Met onderhavig arrest herstelt de Hoge Raad deze ‘fout’. De Hoge Raad doet dat – naar valt aan te nemen – met stilzwijgende analoge toepassing van art. 31 Rv., omdat voor herstel van rechterlijke uitspraken in het belastingprocesrecht geen wettelijke basis is. In voornoemd artikel is bepaald dat het moet gaan om een kennelijke rekenfout of schrijffout, of een andere kennelijke fout die eenvoudig te herstellen is. Van een kennelijke fout is sprake indien de vergissing voor partijen redelijkerwijs kenbaar is, zoals in de gevallen waarin het dictum niet aansluit op de overwegingen in de uitspraak (HR 25 november 2011, nrs. 10/03624 en 10/05582, NTFR 2011/2778). Dat doet zich ook in onderhavige zaak voor. De Hoge Raad heeft in casu een herstelarrest gewezen dat ziet op de verbetering van het dictum. Zodanig herstel valt onder de reikwijdte (het eenvoudig herstellen van een kennelijke fout) van art. 31 Rv. Voor een uitgebreide beschrijving van herstel van uitspraken verwijs ik naar P. Fortuin, ‘Hersteluitspraken’, NTFR-B 2014/24 en A.J.H. van Suijlen, ‘Rectificatie van rechterlijke uitspraken’, NTFR 2007/1646.

[1]Mr. W.Y. Ip is verbonden aan de Vrije Universiteit Amsterdam.

Datum: 24-1-2019

Bron: <https://www.ndfr.nl/NTFR/Details/NTFR2019-167>

Copyright - Sdu - Alle rechten voorbehouden.